

PRESENTACIÓ

PER A QUÈ ÉS AQUEST MATERIAL.

Et presentem aquest recurs de sensibilització, que té per **objectiu** compartir algunes claus i orientacions per animar els agents de Càritas i la comunitat cristiana a preparar i organitzar la celebració del Dia de Caritat, dia del Corpus Christi.

La campanya institucional de Càritas busca **ANIMAR, SENSIBILITZAR I DONAR TESTIMONI** de la Bona Nova de Jesús a la resta de la comunitat cristiana i el conjunt de la societat, així com **MOSTRAR** la tasca que portem a terme com a agents de la Caritat.

Tant de bo puguem difondre la campanya i els seus recursos per tots els racons de la confederació i fomentar la participació.

Partint d'una breu anàlisi de context social, presentem el lema que ens acompanyarà des d'aquesta celebració fins al Dia de Caritat de l'any vinent.

També oferim alguns textos de reflexió per complementar l'acció social que porten a terme els voluntaris, tècnics i membres de la comunitat cristiana que es vulguin afegir a aquesta celebració.

COM FER SERVIR AQUEST MATERIAL.

El contingut pot servir per preparar diferents recursos, des del full parroquial fins a l'organització d'una xerrada o un taller de sensibilització. Cadascú el pot fer servir per organitzar la setmana de la Caritat o per fomentar la sensibilització d'equips i grups durant tot l'any.

S'inclouen propostes d'activitats per acompanyar la reflexió, un gest comunitari per fomentar la participació i pistes per a la pregària i la celebració.

ELS RECURSOS.

EL LEMA: "ALLÀ ON ENS NECESSITES. **OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA**" serà el nostre missatge institucional fins a la Caritat de 2025.

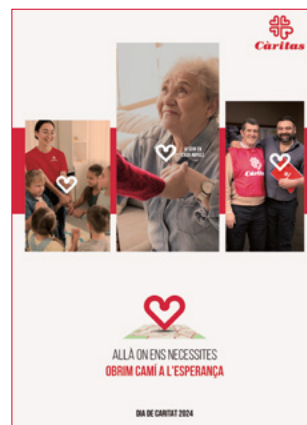

ALLÀ ON ENS NECESSITES
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

ALLÀ ON ENS NECESSITES, és un missatge directe a les persones vulnerables, que han de saber on ens poden trobar.

OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA, és un missatge per a totes les persones, participants, la comunitat cristiana i la resta de la societat, per donar testimoni de l'acció de Càritas i de les persones que hi participem, per fomentar la solidaritat i el compromís amb la transformació social.

EL CARTELL: Una finestra a la realitat que acompanya Càritas a través dels diversos projectes que impulsa, una manera de ser presents visualment a les parròquies i en els diferents àmbits de la societat on vulguem treure el cap i comunicar el nostre missatge.

EL DÍPTIC: Un fulletó divulgatiu per presentar les idees-força de la campanya.

EL VÍDEO: Un material audiovisual d'aproximadament 45 segons de durada que pot servir per presentar la campanya.

ALLÀ ON ENS NECESSITES OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

"El bé, com també l'amor, la justícia i la solidaritat, no s'assoleixen d'una vegada per sempre; han de ser conquerits cada dia."

La festa de Corpus Christi, coincidint amb el Dia de Caritat, ens situa al centre de l'espiritualitat cristiana. En el sopar pasqual, Jesús inaugura l'Eucaristia a través de gestos i paraules que signifiquen l'entrega del seu cos i de la seva sang, és a dir, l'entrega de la seva pròpia vida per tota la humanitat. No es tracta d'un ritual buit, sinó que es converteix en sagrament viu cada cop que la comunitat cristiana es reuneix al voltant de la taula per celebrar la vida, la mort i la resurrecció del Mestre.

Com a seguidors de Jesús, avui se'ns convida a actualitzar aquest gest en el dia a dia, **fent-nos caritat**, pa que es parteix i es reparteix entre els nostres germans i germanes, especialment els més pobres i vulnerables.

UNA MIRADA A LA REALITAT: LA DIGNITAT HUMANA, EN CRISI

La pobresa al nostre país és un fenomen estructural que persisteix més enllà de la conjuntura econòmica general; la bretxa entre rics i pobres ha augmentat, els rics són més rics i els pobres tenen moltes més dificultats per sortir d'una pobresa que s'ha instal·lat a les seves vides i que no els permet accedir a oportunitats per sortir-ne.

Vivim en un clima de **desesperança social** en què la supervivència de cada persona i el seu petit entorn és pràcticament el més important. L'habitatge i les dificultats per accedir-hi s'ha convertit en un comú denominador social inquietant que plana sobre l'estat de benestar i enfosqueix el present i el futur. Els últims informes de Càritas i la Fundació FOESSA ens han anat dibuixant un panorama d'ombres i dificultats que s'han vist agreujades per l'increment d'èxodes massius de persones que fugen de guerres, sequeres i violència, i que arriben a les nostres fronteres buscant pau, llibertat i esperança.

El papa Francesc, en la seva última encíclica *Fratelli tutti*, detalla algunes d'aquestes ombres que assetgen la condició humana i la seva dignitat. El poder que hem anat atorgant a les regles de joc que regeixen les nostres relacions va asfixiant la identitat humana i la posa al servei d'una economia global i individualista que promou la cultura del descart i dilueix la consciència del bé comú. El clima social de les diferents societats del món es torna més violent i agressiu, i el somni de construir junts la justícia i la pau s'ha convertit en una utopia llunyana i inassolible.

*Els mitjans socials porten a crear noves barreres,
a aixecar murs a la terra i al cor per evitar
la confluència de cultures i persones (cf. FT 27).*

Al nostre entorn més proper, els informes de Càritas i la Fundació FOESSA dibuixen l'anàlisi de la realitat que viuen els milers de persones que participen en els diferents programes, una realitat en què els drets humans són vulnerats i ignorats reiteradament.

¹ FRANCISCO, *Fratelli tutti*, 65. En endavant FT.

- **Situacions d'exclusió molt més severes**, persones amb més deteriorament, especialment psicoemocional.
- Una **problemàtica de l'habitatge** que es va aguditzant i incrementa les situacions de sensellarisme en homes, dones i famílies.
- Una **precarietat laboral** que obstaculitza moltes persones a l'hora de viure amb estabilitat i iniciar projectes vitals nous.
- Un augment del nivell d'estrès financer entre la població que viu de lloguer, davant **l'escassa oferta de lloguer social** i els ingressos econòmics baixos.
- Més persones en situació d'irregularitat administrativa arran de les **onades migratòries**.
- Una població infantil i juvenil en una **situació de desavantatge social tan profund** que amb tota probabilitat l'arrossegaran tota la vida.

Avui tots transitem entre la necessitat de sostenir l'esperança i un futur marcat per la incertesa. La immediatesa del present és quasi l'únic que omple les nostres vides. Ens sentim perduts, a vegades deseparats, sense un rumb clar.

"Estem més sols que mai en aquest món massificat que fa prevaldre els interessos individuals i debilita la dimensió comunitària de l'existència." ²

ON ENS SITUEM?

"Cada cristià i cada comunitat estan cridats a ser instruments de Déu per a l'alliberació i promoció dels pobres, de manera que es puguin integrar plenament en la societat; això implica que hem de ser dòcils i estar atents per escoltar el clamor del pobre i acudir a ajudar-lo." ³

Davant d'aquesta realitat, "enfrontar-nos cada dia a l'opció de ser bons samaritans o viatjants indiferents que passen de llarg",⁴ podem adoptar tres postures:

- **Desapareixem:** donem l'esquena a la realitat, invisibilitzem el dolor aliè, l'aïllem i l'encapsulem perquè no ens faci nosa.
- **Ens fem presents:** mirem la realitat de cara i ens fem preguntes.
- **Ens comprometem.**

A Càritas, el **nostre compromís** és viure i ser al món **des de l'amor**. Els cristians i cristianes d'aquest temps estem cridats a ser la comunitat dels commoguts, els que segueixen els passos de Jesús i s'entusiasmen amb les seves paraules i la seva manera de veure la vida. Els que es fan seva la seva forma de mirar i perdonar, d'escoltar i consolar, són aquells que no passaran de llarg, que s'involucraran en els racons del dolor, de les discrepàncies, de la pobresa, del patiment, i es faran presents i propers allà on la dignitat de les persones es fa fràgil o invisible, allà on els drets esdevenen inaccessibles.

² FT n. 12.

³ [FRANCISCO, Evangelii gaudium, n.187.](#)

⁴ FT n.69.

ALLÀ ON ENS NECESSITES

Un any més, a Càritas celebrem el **Dia de Caritat, el dia de Corpus Christi**, i ens proposem animar i promoure el compromís de la comunitat cristiana i de la societat en general amb la defensa de la dignitat de les persones més pobres i vulnerables i els seus drets.

Us convidem a convertir-nos en aquesta comunitat de commoguts que, com Jesús, davant de les innumbrables persones que el seguien, **“en veure'ls es va compadir”**.

Volem fer visible la realitat de les persones que, d'una manera o una altra, **han perdut el rumb o el sentit**, o no acaben de trobar aquesta oportunitat per tirar endavant sense els recursos necessaris, per trobar una feina o un lloc on viure, per alliberar-se de la violència masclista i començar una vida sense por; per trobar algú que els escolti i els faci sentir importants, per alleujar la solitud que genera la malaltia, fer anys o ser joves sense expectatives de futur.

A Càritas sabem que **es pot recalcular la ruta** de mil maneres; només cal ser allà, a prop, al costat de tanta gent que ho necessita, i oferir el que tots portem a dins: amor en forma d'escolta, acollida, empoderament, temps, oportunitat, un projecte comú.

Aquest amor creatiu que pren partit per la dignitat de les persones, que es dona sense un preu a canvi i es fa present en l'ara i aquí, es converteix en **caritat compromesa** amb cada persona i els seus drets, i ens vincula com a comunitat de persones i com a societat.

Allà on ens necessites, sigui quina sigui la teva història, hi som i hi volem ser, com a Església, com a comunitat cristiana, com a Càritas, amb tu, amb les persones més vulnerables, aixecant la veu per denunciar el patiment, la falta d'oportunitats i d'accés als drets, i per anunciar la bona nova de l'esperança en cada camí nou que es traça, en cada porta que s'obre, en cada trobada que convida a començar de nou.

OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

L'amor pels altres, la gratuïtat i el servei que vertebraven l'acció de Càritas són llavors d'un bé comú per a la societat, i els seus brots es concreten i es fan visibles en les vides de les persones que es tornen a sentir dignes perquè són mirades i escoltades des de l'amor i la cura. *Obrir camí a l'esperança* no és només una utopia, és una tasca àrdua, compromesa i diària que comporta responsabilitat *afectiva* i *efectiva*, coherent i propera.

Regularitzar les persones estrangeres al nostre país, preservar i defensar la dignitat de les persones fent tot el possible perquè puguin accedir als seus drets, facilitar formació per accedir a una feina..., en definitiva, exercir la caritat política que ens interpel·la com a ciutadans i ciutadanes, són algunes de les iniciatives concretes en què Càritas treballa.

A continuació, proposem tres vies concretes **per obrir** aquest camí i desbrossar-lo, **per reconèixer** el que ja estem fent per sembrar esperança i el que podem fer **per ensenyar** i fer sortir a la llum explicant-ho als altres. Hi ha moltes maneres d'obrir camí, tantes com la creativitat sigui capaç de posar en marxa. Aquí només us deixem alguna pista que us pugui ajudar a prendre consciència, a animar els altres, a fer-nos més sensibles.

QUÈ ET PROPOSEM?

- 1 **Sortir a l'encontre dels altres**, especialment de les persones més pobres.
- 2 **Comprometre's** amb el bé comú.
- 3 **Cultivar la solidaritat** en comunitat.

Tot seguit us deixem unes reflexions per treballar en grup, amb preguntes per aprofundir sobre el nostre compromís i servei i per pensar plegats maneres d'obrir camí a l'esperança en el dia a dia de la nostra missió.

1 SORTIM A L'ENCONTRE

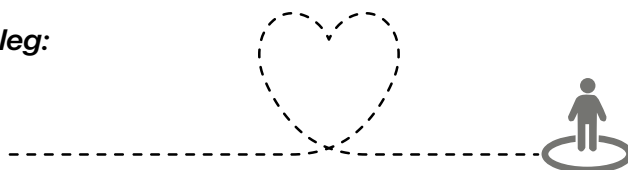
*"Ves-te'n del teu país, de la teva família i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré."
(Gènesi 12,1)*

Com es pot transmetre esperança, obrir camí, enmig del patiment i la pobresa? El papa Francesc ens diu que no cal esperar que ens truquin a la porta, sinó arribar a les persones, siguin on siguin, "a casa seva, als hospitals i a les residències, als carrers i als racons més foscos on de vegades s'amaguen, als centres de refugi i d'acollida..." i aconseguir, per sobre de tot, "reconèixer-los realment", per fer-los "part de la nostra vida" (missatge per a la V Jornada Mundial dels Pobres).

Cada trobada, cada relació d'ajuda significativa, cada diàleg que guareix és sagrament d'esperança, especialment per a la persona més vulnerable. Es tracta, doncs, de **sortir a l'encontre per ACOMPANYAR la vida**, el seu procés de guariment i recuperació, el seu procés de desenvolupament, a la recerca d'una vida millor, creant vincle amb la persona i confiant en les seves potencialitats.

Acompanyar implica "allargar la manta" perquè hi capiguem tots, per ser-hi, senzillament ser-hi. Estar junts, passejar plegats els dubtes i les recerques, les llàgrimes i els somriures, els èxits i els fracassos, la pregària i la denúncia.

Compartim reflexió i diàleg:

*En quina mesura em sento acompanyant i/o acompanyat en les diverses facetes de la vida?
Pensa en situacions concretes que hagis viscut aquest últim any.*

*Has percebut algun brot d'esperança en alguna de les experiències en què has acompanyat?
De qui has estat a prop? Com has estat esperança per a altres persones? Comparteix-ho.*

Com podem interpel·lar les persones més vulnerables que s'acosten a Càritas d'una manera nova, més enllà de facilitar recursos, informació o acollida? Què més podem oferir?

2 ENS COMPROMETEM AMB EL BÉ COMÚ

Celebrar aquesta jornada de la Caritat és una gran oportunitat per als equips parroquials, arxiprestals i diocesans, per als parroquians i els equips pastorals, per enfortir la xarxa i la presència al territori i donar testimoni del que significa ser Església avui en la realitat d'un poble o ciutat.

Hi ha moltes persones que no coneixen què fa Càritas, o pensen que la seva tasca és merament assistencial i puntual, que consisteix a donar alguna cosa a algú quan li fa falta.

La comunitat cristiana i la resta de la societat han de saber que després de cada acollida hi ha tota una xarxa de persones i recursos organitzats per acompanyar i proposar camins d'esperança concrets, itineraris de guariment, formació, de cerca de feina...

No només s'atén cada persona des de la seva realitat i necessitat, sinó que també es busquen solucions als problemes estructurals que estan generant exclusió social.

No n'hi ha prou a guarir i cuidar, sinó que cal "afavorir aquelles condicions de la vida social que permetin als grups i a cadascun dels seus membres aconseguir la seva pròpia perfecció d'una manera més plena i fàcil" (Gaudium et spes, n. 26). És a dir, viure la dignitat en plenitud.

I això cal donar-ho a conèixer, **dins i fora de Càritas**.

Compartim reflexió i diàleg:

El papa Francesc fa dues propostes per obrir camí a l'esperança pública, bé comú de tots: impulsar i fomentar la **cultura de l'encontre** i la **cultura de la cura**.

- "Enfront de la cultura de la desavinença, de la fragmentació, del descart [...], hem de **sortir a l'encontre** i crear amb la nostra fe una cultura de l'amistat, una cultura on siguem germans, on puguem parlar també amb els qui no pensen com nosaltres o tenen una altra fe. Tots tenen alguna cosa en comú amb nosaltres: són imatges de Déu, són fills de Déu." (cf. vigília de Pentecosta amb els moviments eclesials, 18 de maig de 2013).
- La **cultura de la cura** entesa com "el compromís comú, solidari i participatiu per protegir i promoure la dignitat i el bé de tots, com una disposició a la cura, a l'atenció, a la compassió, a la reconciliació i a la recuperació, al respecte i a l'acceptació mutus".

Com creus que el teu equip de Càritas, grup o comunitat pot aportar esperança, obrir camí, facilitant, proposant, actuant...? I en què?

Quines situacions que afecten el bé comú al nostre voltant podrien millorar? Què podríem fer, proposar? (en relació amb el medi ambient, amb la salut, amb l'espai públic, amb les relacions de veïnatge, amb els drets dels més pobres...)

Com podem teixir xarxa amb persones i grups d'idees diferents de les nostres? Què ens facilitaria trobar-nos i col·laborar, i en què podríem unir forces?

3 CULTIVEM LA SOLIDARITAT EN COMUNITAT

"Ningú es pot enfrontar a la vida aïlladament. Cal una comunitat que ens sostingui, que ens ajudi i en què ens ajudem els uns als altres a mirar endavant."⁵

Cal una **comunitat de pertinença** i solidaritat a la qual puguem destinar temps, esforços i béns (cf. FT, n. 36). Estem convidats a convocar i trobar-nos en un "nosaltres" que sigui més fort que la suma d'accions individuals (cf. FT, n. 78), perquè "com més creix el sentit de comunitat i de comunió com a estil de vida, més es desenvolupa la solidaritat".

Estem cridats a ser comunitat de vida, de béns i acció, en què "l'amor recíproc ens fa portar les càrregues dels uns i els altres perquè ningú quedi abandonat o exclòs", com diria Francesc.

D'altra banda, com a comunitat de creients, no ens podem aïllar, sinó treballar i interactuar amb l'entorn social afavorint sinergies amb altres grups i entitats amb qui compartim la solidaritat humana. Recuperem el sentit de la proximitat i les relacions d'interdependència, per estrènyer llaços de fraternitat i participació.

Compartim reflexió i diàleg:

*De quina manera concreta cuidem i cultivem la nostra identitat cristiana,
la nostra pertinença al grup de seguidors de Jesús?
En quina mesura ens sentim deixebles o executors d'una missió?*

*Com podem estrènyer llaços amb la resta de la comunitat cristiana,
en l'àmbit propi de la parròquia, de la comunitat, amb sacerdots, laics?
I amb persones que no participen de l'entorn eclesial?*

*Com podem enfortir i estrènyer llaços de col·laboració i fraternals dins
de la mateixa Església, amb altres realitats pastorals (migracions, laborals, de la salut...)
a escala arxiprestal, diocesana, en els espais en què participem?*

*Com podem ser avui la comunitat dels commoguts, dels que es mouen per la compassió,
l'amor gratuït i són generadors de pau?*

⁵ FT n. 8.

⁶ Missatge de la VI Jornada Mundial dels Pobres, n.5

RECALCULEM LA RUTA I OBRIM CAMÍ

Celebrar la jornada de Caritat és **celebrar el banquet del Regne**.

Obrir camí a l'esperança és facilitar que l'amor i l'alegria de la Bona Nova es facin presents en els nostres espais de vida i relació.

Segons les vostres possibilitats i planificació, us convidem a organitzar activitats que signifiquin Regne avui, que obrin camí a l'esperança, a la vostra ciutat, barri, entorn.

Algunes propostes:

Organitzar alguna trobada entre diferents equips o grups (equips parroquials de l'arxiprestat, equips de Càritas i equips pastorals...) per compartir sinergies, bones pràctiques, projectes, millorar la presència al barri...

Buscar i decidir alguna acció, iniciativa o activitat que suposi obrir camí a l'esperança en diferents àmbits: a la parròquia, al barri, en els projectes que acompanyem, en relació amb la cura de la casa comuna, amb l'acollida i la inclusió de les persones migrants, amb les persones més vulnerables, els malalts, la gent gran...

Organitzar alguna activitat per donar a conèixer els projectes de Càritas o triar-ne un en concret. Es pot fer una petita "fira de la solidaritat" en què les mateixes persones participants dels projectes puguin donar-lo a conèixer, així com els seus objectius, el que es fa i el que suposa. Es pot aprofitar la sortida de les eucaristies per convidar la gent a la sortida i que puguin conèixer la tasca que es porta a terme. És una manera de testimoniar i de convidar al compromís voluntari.

Una vigília de pregària en què tothom pugui participar, que es prepari en equip i pugui acabar amb un sopar compartit.

Fer algun gest o acció que tingui a veure amb el nostre compromís amb la cura de la casa comuna, la cura de la natura, incorporar iniciatives d'ecologia integral, en la línia del *Laudato si'* del papa Francesc.

EL TEU GEST OBRE CAMÍ TAMBÉ A LES XARXES SOCIALS

Hi ha infinitat d'accions i gestos que poden obrir camí a l'esperança per millorar la vida de les persones, de la natura i de la resta del nostre entorn i, sobretot, els nostres gestos poden contagiar els altres, animar altres persones a afegir-s'hi, a recalculer la seva ruta a la vida i participar en aquest corrent de bondat i esperança.

En la setmana de la Caritat et convidem a fer un **gest comunitari**, amb el dibuix que et presentem, un cor vermell gran (o uns quants) i un mapa de zona amb els recursos de Càritas. També es poden fer més cors segons el nombre de persones que hi participin. Aquest gest es pot fer en una plaça o lloc emblemàtic de la localitat.

Amb aquest gest simbolitzem els llocs on Càritas és present però, sobretot, les persones que en formen part, totes, participants, voluntaris, tècnics... **obrint junts camí a l'esperança**. És important visibilitzar els projectes amb el seu nom, o les accions que es porten a terme, o les realitats socials en què s'intervé i acompanya.

És el moment de visibilitzar i mostrar, que es vegi bé. Feu una foto per publicar-la al web i a les xarxes socials. També es pot anar anomenant ben alt cada projecte o realitat, i entre tots dir "**SOM AQUÍ**" com a testimoni comunitari.

MISSATGE A LES XARXES:

També es pot compartir testimoni personal i grupal a les xarxes, amb una foto vostra per inserir al disseny que us adjuntem. Us deixem aquí un parell d'exemples de text per publicar.

Exemples:

Soc en Pep, voluntari de Càritas. **Jo comparteixo esperança** quan dedico el meu temps a les persones grans de la residència de Càritas. Els escolto, ells m'expliquen les seves coses, jo els explico les meves, i passem una tarda estupenda passejant pel parc. **#ObrimCamíALEsperança**.

Soc la Rosa i he participat en un programa de formació per a l'ocupació de Càritas. Soc del Perú, fa quasi cinc anys que soc aquí. **Jo comparteixo esperança** amb persones d'altres països que estan arribant al meu barri i no saben on anar, se senten soles i a vegades amb por. **#ObrimCamíALEsperança**.

RACÓ DE PREGÀRIA

Pregar en comunitat és la millor manera d'estrènyer llaços de fraternitat, de sentir-nos a prop, germans i germanes propers.

Compartir la pregària comunitària ens ajuda a enfocar la missió i la dota de sentit. Us convidem a pregar junts perquè sigui l'Esperit Sant el que ens inspire a viure en clau d'esperança.

És important cuidar el lloc, els símbols, l'entorn, el silenci. Tot ajuda a crear un ambient íntim i de confiança, on ens puguem sentir bé, tranquils, on puguem ser el que som.

ANIMADOR:

Els gestos parlen de nosaltres, del que som, de com vivim la nostra vida. L'eucaristia és el gest de la fragilitat i de l'entrega total per amor, i en ella descobrim el sentit de comunió, de compartir el que som, de participar en la mateixa vida de Crist. En aquesta setmana de la Caritat tornem a fer nostres les paraules de Jesús, Senyor de la nostra vida, i renovem el nostre compromís i opció de seguir-lo.

Mentre sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà. I digué: "Preneu: això és el meu cos". Després prengué una copa, digué l'acció de gràcies, els la donà i en begueren tots. Els digué: "Això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per tothom". (Mc 14, 22-25)

CANÇÓ:

Obrim camins

Obrim camins a l'esperança,
obrim camins sense tardança,
obrim camins que el món avança,
obrim camins ara mateix.

Obrim camins a cops de vida,
obrim camins és nostra crida,
obrim camins de joia i vida,
obrim camins ara mateix.

Obrim camins, Crist ens espera,
obrim camins, i ens allibera
obrim camins en primavera,
obrim camins ara mateix.

LECTURA:

Mirar Déu per viure esperançadament
(Evangeli de Lc 12, 4-7)

A vosaltres, amics meus, us dic que **no tingueu por** dels qui maten el cos i després ja no poden fer res més. Jo us faré veure qui heu de témer: temeu aquell qui, després de prendre la vida, té poder de tirar a l'infern. Us ho asseguro: a aquest sí que l'heu de témer.

¿No es venen cinc ocells per dues monedes? Doncs bé, **Déu no n'oblida ni un de sol**. Més encara, fins i tot els cabells us té comptats. No tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells.

TEXT PER PREGAR AMB JESÚS:

Senyor, amb tu no puc anar amb mitges tintes, però molts cops em sento així.

Vull seguir-te

però segueixo aferrat a les meves coses i als meus béns,

només Tu pots fer que et segueixi:

el teu amor cada dia sobre mi,

la teva veu que no em deixa,

la teva mirada que m'acompanya

a cada pèrdua que pateixo.

Puc començar de nou avui?

Puc estrenar la meva vida amb tu,

tal com estic?

Em dius una vegada i una altra:

"Segueix-me".

Atrau-me, Senyor, darrere teu.

Dona'm confiança i coratge

per posar en Tu el meu cor

i tota la meva vida.

Déu meu i de totes les coses!

(Mariola López Villanueva rscj)

LECTURA: Evangeli de Mt 5, 13-19

Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal perd el gust, amb què la tornaran salada? Ja no és bona per a res, sinó per a llençar-la fora i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar una ciutat posada dalt d'una muntanya, i ningú no encén una llàntia per posar-la sota una mesura, sinó en el portallànties, perquè faci llum a tots els qui són a la casa. Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel. No us penseu que he vingut a anul·lar els llibres de la Llei o dels Profetes; no he vingut a anul·lar-los sinó a dur-los a la plenitud. En veritat us ho dic: mentre durin el cel i la terra, no passarà ni un punt ni una coma de la Llei. Tot arribarà a la plenitud. Per tant, aquell qui deixi de complir un dels manaments més petits i ensenyi als altres a fer el mateix, serà tingut pel més petit en el Regne del cel, però aquell qui els compleixi i ensenyi a complir-los, serà tingut per gran en el Regne del cel.

Pregària compartida: com podem ser llum i esperança en aquest món ferit.

PREGÀRIA FINAL:

Enamora't!

Res pot ser més important que trobar Déu,

és a dir, enamorar-se d'Ell

d'una manera definitiva i absoluta.

Allò de què t'enamores atrapa la teva imaginació

i acaba deixant empremta en tot.

Serà qui decideixi què és

el que et fa sortir del llit cada matí,

què fas amb els teus capvespres,

en què inverteixes els caps de setmana,

què llegeixes, què coneixes,

què et trenca el cor,

i què et corprèn d'alegria i gratitud.

Enamora't! Roman en l'amor!

Tot serà diferent.

(Joseph Whelan sj)

